

4) 'Ο πολλά παθών, άτυχος *Ηπ. (Ζαγόρ.) 5) Ούσ.
α) Θηλ. ή βαμμέν', εις την συνθηματικήν γλῶσσαν ή
χρυσή λίρα Μακεδ. (Βλάστ.) β) Ούδ. του βαμμένου, εις
την συνθηματικήν γλῶσσαν τὸ κρασί Θράκ.

βάχ επιφών. κοιν. καὶ Καππ. (*Αραβάν.) Πόντ. (Κε-
ρασ. *Οφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) **βάχι** Κρήτ. **βὰ** Νάξ.
(*Απύρανθ.) **βάχου** Θήρ.

Τὸ Τουρκ. *va h.*

*Εκφράζει σχετλιασμόν συνήθως ἐν συνεκφορᾷ μετὰ
τοῦ συνων. **ἄχ** ἐνθ' ἄν.: *Βάχ τὸν κακομοίρη, ἄδικα τὸν σκό-
τωσαν! Βάχ τὸν ἄτυχο, τί τοῦ ἔμελλε! Μὲ τὸ ἄχ καὶ μὲ τὸ βάχ*
περνᾷ τὸν καιρὸ του κοιν. Μὲ τὸ ἄχ καὶ μὲ τὸ βάχ δεβάζω
*τὰ ἡμέρας-ι-μ' (διέρχομαι τὰς ἡμέρας μου) Τραπ. || *Ἄσμ.*

Τὸ ἄχ κρατῶ γιὰ συντηρητά, τὸ βάχ κρατῶ γιὰ θάρος
*Ηπ.

Τὸ ἄχ εἶναι τὸ κέρδος μου, τὸ βάχ ἡ πλερωμὴ μου,
ἔχω τσαὶ τὸ ἀλλοίμονο ὥστε νὰ βγῇ ἡ ψυχὴ μου

Θήρ.

Τὸ ἄχ καὶ βάχ μ' ἀρρώστησε, τὸ ὦχ θενὰ μὲ φάγη
κι ὁ ἄδικός σου ὁ καημὸς 'ς τὸν Ἄδη θὰ μὲ πάρῃ

*Ηπ.

Καὶ μὲ τὸ ἄχ καὶ μὲ τὸ βάχ οἱ μέρες μου περνοῦνε,
κι ἄξαφνα πῶς ἐπέθανε θὰ 'ρθοῦνε νὰ σοῦ ποῦνε

Νάξ. (*Απύρανθ.)

Τὸ ἄχι μου τὸ βάχι μου τρομάρα νὰ σοῦ δώσῃ,
ποῦ μ' ἔκαμες καὶ προσπατῶ 'ς τὸ γόσμο δίχως γινῶσι

Κρήτ.

βάχη ἡ, Κίμωλ. Σίκιν. Σίφν.

*Αγνώστου ἐτύμου.

*Η σκάφη τοῦ ζυμώματος. Συνών. *ζύμωτρον.*

Βάχος ὁ, Μύκ.

*Εκ τοῦ ἀρχ. κυρίου ὄν. **Βάκχος**, ὅστις ἦτο θεὸς τοῦ
οἴνου.

Μεταφ. οἰνόφλυξ, μέθυσος. Συνών. *μεθύστακας,*
μπεκρῆς, μπεκρούλλης, μπεκρούλλιακας.

βάχ-χω Εὐβ. (Κουρ.) **μπάχ-χω** Εὐβ. (Κουρ.)

Λέξις πεποιημένη.

Παράγω ἤχον, βοήν, θόρυβον, ἤχῳ: *Βάχ-χει ὁ τόπος.*

Συνών. *ἀναρροχάζω 3, ἀνασοβῶ Β 1, βάζω (Ι) 4 γ,*
βαζωκοπῶ 2, βαζωμαχῶ 2, βουτίζω.

βάψι ἡ, Κεφαλλ. κ.ά. **βάρ'** Θεσσ. (Ζαγόρ.) Μακεδ.
(Σισιάν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)

*Εκ τοῦ ρ. **βάφω**.

1) **Βάψιμο** 1, ὁ ἰδ., Μακεδ. (Σισιάν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.):
*Η τοικούρα πῆρε καλὴ βάρ' Σισιάν. 2) *Αλλοίωσις τῆς
χροιάς τοῦ προσώπου ἐνεκα νόσου ἢ ψυχικῆς τινος κατα-
στάσεως Θεσσ. (Ζαγόρ.) Κεφαλλ.: Φρ. *Πῆρε βάρ'* (προσ-
εβλήθη ὑπὸ φθίσεως) Ζαγόρ. *Πῆρε βάρ'* (κατελήφθη ὑπὸ
ἀγανακτήσεως, ὀργῆς) Κεφαλλ.

βαψιάρης ἐπίθ. ἀμάρτ. **βαψάρης** Πελοπν. (Φεν.)

*Εκ τοῦ οὐσ. **βάψι** καὶ τῆς καταλ. -**ιάρης**.

*Ωχρὸς ἢ κίτρινος ἐκ κακίας, μοχθηρὸς, κακεντρε-
χής. Συνών. **βαμμένος** (ἰδ. **βάφω Γ 2**), **κιτρι-
νιάρης**.

βαψίδι τό, Κρήτ.

*Εκ τοῦ ρ. **βάφω** καὶ τῆς καταλ. -**ίδι**.

Τὸ βαφὲν ὕφασμα: *Κατάσκουρο γένηκε τὸ βαψίδι.*
Συνών. **βαψίμι** 1.

βαψίμι τό, Πελοπν. (Λακων. Μάν.) **βαψίμ'** *Ηπ.
(Ζαγόρ.) Μακεδ. (Κοζ.) Σάμ.

*Εκ τοῦ ἐπιθ. ***βαψιμαίος**.

1) Τὸ μέλλον νὰ βαφῇ ὕφασμα ἢ ἐνδυμα Πελοπν.
(Λακων. Μάν.) ἢ καὶ τὸ ἤδη βαφὲν Σάμ. Συνών. **βα-
ψίδι**. β) Νῆμα βαμμένον Μακεδ. (Κοζ.) 2) Πληθ.
βαψίμα, τὰ ὕδατα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς βαφῆς νημάτων
ἢ ὕφασμάτων *Ηπ. (Ζαγόρ.): **Εἰ καλὰ βαψίμα γιὰ νὰ βά-
λου καὶ γνέματα μέσα.*

βάψιμο τό, κοιν. **βάψ'μον** βόρ. ἰδιώμ. **βάψ'μον**
πολλαχ. βόρ. ἰδιώμ.

*Εκ τοῦ ρ. **βάφω**.

1) Σκληρυνσις, στόμωσις σιδηροῦ ἀντικειμένου διὰ
τῆς βυθίσεως ἐν καταστάσει πυρακτώσεως εἰς ψυχρὸν ὕ-
δωρ πολλαχ. Συνών. **βαφὴ** 1, **βάψι** 1. 2) Χρωματι-
σμός ἀντικειμένου τινὸς δι' ἐμβαπτίσεως εἰς διαλελυμένον
χρῶμα ἢ δι' ἐπαλείψεως χρώματος κοιν.: *Βάψιμο ἀβγῶν*
*-νημάτων-ροῦχου κττ. κοιν. Βάψιμο σπιτιοῦ-τοίχου-τρα-
πεζιοῦ κττ. Βάψιμο ζωηρὸ-κακὸ-καλὸ κττ. κοιν. Βάψιμο*
μὲ νερὰ (ἢ βαφὴ τῶν κομμένων ἄκρων τῶν βιβλίων μὲ
*διαφόρους ἀποχρώσεις) Ἀθῆν. Συνών. **βάμμα** 2, **βα-
φὴ** 2. 3) Ψιμυθίωσις κοιν. Συνών. **φτεισίδωμα**.*

βάψιμος ἐπίθ. Λεξ. Δημητρε.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. **βάψιμος**.

*Ο δυνάμιενος, ὁ κατάλληλος νὰ βαφῇ, ὁ ἐπιδεκτικὸς
βαφῆς: *Βάψιμες κουβέρτες. Δὲν εἶναι βάψιμα τὰ ροῦχα, εἴ-
ναι πολὺ τριμμένα.*

βάψουσα ἡ, Κρήτ.

*Εκ τοῦ ρ. **βάφω**. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. τὰ ὅμοια
αὐτόθι **δέσουσα** (πράγμα διὰ τοῦ ὁποίου τὸ ρέον ὕδωρ
λαμβάνει ἄλλην διεύθυνσιν), **πλέξουσα** (ἢ πλέκουσα),
πλύσουσα (πλύστρα), **ράψουσα** (ράφτρα) κττ.

Γυνὴ ἔχουσα τὸ ἔργον νὰ βιάτῃ.

β-βὰ μόρ. Μεγίστ.

Λέξις πεποιημένη.

Βαβ-βά, ὁ ἰδ.

βγάα επιφών. Θράκ.

Λέξις πεποιημένη.

*Εκφράζει θαυμασμόν. Συνών. **βαά**.

βγάζω, **εβγάτζω** Σίφν. **ιβγάζω** Μακεδ. **βγάζω**
κοιν. **βγάζω** βόρ. ἰδιώμ. **βγάζ-ζω** Εὐβ. (Κουρ. Κύμ.)
ιβγάζω Μεγίστ. **βγάτζω** Σέριφ. **βγάντζω** Σίφν. Χίος
βγέζω *Ικαρ. **βγέζω** Θράκ. (Διδυμότ.) Σάμ.

*Εκ τοῦ ἀρχ. **εκβιβάζω** διὰ τῶν μεταβατικῶν τύπων
***εγβιβάζω**, ***γβιβάζω** καὶ ἀνομοιωτικῶς **γβάζω**. *Ο
τελευταῖος τύπ. ἀμάρτυρος. Διὰ τὴν τροπὴν τοῦ **κ** εἰς **γ**
καὶ τὴν ἐναλλαγὴν τῶν συμφώνων **γβ** εἰς **βγ** πβ. τὰ
ὅμοια **εκβαίνω-γβαίνω**, **εκβάλλω-γβάλλω-βγάλλω**. Τὸ ρῆμα εἶναι εὐχρηστον μόνον εἰς τὸν ἐνεστώτα καὶ
παρατατικόν, οἱ δὲ ἄλλοι χρόνοι ὥς καὶ ἡ μετοχὴ ἀνα-
πληροῦνται ὑπὸ τοῦ ρ. **βάλλω**.

Α) Κυριολ. 1) ***Αποβιβάζω** κοιν.: Τὸ βαπῶρι μᾶς
βγάζει 'ς τὸ δεῖνα μέρος. *Ο βαρκάρης **βγάζει** ἀπὸ τὸ βαπῶρι
τὰ μπαούλα. *Η σημ. καὶ ἀρχ. Πβ. Πλάτ. Γοργ. 511 Ε
«εἰδὼς ὅτι οὐδὲν αὐτοὺς βελτίους ἐξεβίβασεν ἢ οἱοὶ ἐνέ-
βησαν». 2) ***Εκβάλλω**, **ἐξάγω** κοιν.: Τὸν **βγάζω** ἔξω
ἀπ' τὸ σπίτι. **Βγάζω** τὰ σιρώματα ἔξω νὰ πάρουν ἀέρα. **Βγά-
ζω** τὸ δόντι. **Βγάζω** αἷμα. **Βγάζω** τοὺς πέτρες ἀπ' τὴ γῆ-ἀπ' τὸ
χωράφι. **Βγάζω** τὸ φίδι ἀπ' τὴν τρυπα κοιν. || Φρ. **Βγάζω**
γλῶσσα (αὐθαδιάζω). **Βγάζω** τοὺς φωνῆς (φωνάζω, κραυ-
γάζω, συνών. φρ. **μπήζω** τοὺς φωνῆς). Δὲ **βγάζω** ἄχνα
-γρῦ-λέξι-λόγο-μιλιὰ-τσιμουδιὰ (σιωπῶ τελείως). **Βγάζω**
λόγο (ἐκφωνῶ λόγον, δημηγορῶ, κηρύττω). **Βγάζω** ἀφορι-

